

TEOZÓFIA

A MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT FOLYÓIRATA

87. évfolyam

1994

1. szám

TEOZÓFIA
A Magyar Teozófiai Társulat újraindított tájékoztatója.
Kézirat gyanánt.
1994.

87. évfolyam, 1. szám.

*Szerkesztették: Bárány Károly
Bolya István
Temesfői Zsolt*

Tartalomjegyzék:

1. **Beköszöntő**
4. **Az angol tudós és teozófus**
Dr.E. Lester Smith, emlékére,
5. **Progresszív Teozófia.**
Dr.E.Lester Smith (Anglia)
8. **A végső és teljes megértés kutatása**
Dr. Hugh Murdoch
17. **Meditáció az életről**
N. Sri Ram
19. **A meditációról**
Csapdák és veszélyek
21. **Csoportos meditáció**
23. **Óda**
Dr. Huber Henrikné
23. **Mesék teozófus szemmel**
Dr. Huber Henrikné
25. **Régi kínai képecskék**
A.G. Vreede
28. **A Teozófia Társulat nemzetközi hírei**
29. **A Magyar Teozófia Társulat hírei**
31. **Globális hűség fogalom**
Edna Reitz
32. **A Magyar Teozófiai Társulat kiadásában megjelent
könyvek**
33. **A teozófia és a Teozófiai Társulat**

BEKÖSZÖNTŐ

A Teozófia és a Teozófiai Társulat nem új jelenség e hazában. Hiszen amint a Nemzetközi Teozófiai Társulat 1875-ben New-Yorkban megalakult, eléggé hamar több más országban is megjelent, így többek között Európa nyugati részeiben.

Amikor Zipernovszky Károly egyetemi tanár 1886-ban Bécsen utazott át, egy teozófiai témával foglalkozó könyv került a kezébe, azonnal megkereste Helena Petrovna Blavatskyt, a társulat fő elindítóját és Londonban csatlakozott is az angol szekcióhoz. Később a Magyar Teozófiai Társulat egyik alapító tagja lett és nagyon sokáig mindenféleképpen támogatta és segítette azt.

A következő évben, 1887-ben, már Ernst Krause német teozófus tartott előadást Budapesten a későbbi magyar alapító tagoknak. Ezzel megindult a folyamat.

Majd néhány évvel később 1905-ben a magyar mozgalom elősegítése érdekében, Izabell Cooper Oakley asszony érkezett Budapestre és a Ferenciek terén lévő lakásán tartott összejöveteleket és megbeszéléseket az egyre növekvő hallgatóságának, akik között egyetemi tanárok, bírák, művészek, közéleti emberek is voltak. Hét tanulmányi csoporttal, már 1906-ban megalakult a magyar szekció és az indiai Madras melletti Adyarban lévő nemzetközi központból az alapító oklevél 1907. július 7 -i dátummal érkezett meg.

Élénk társulati élet kezdődött előadásokkal, tagoknak és nem tagoknak, könyvkiadással, folyóirattal, hogy a magyar közvéleménnyel megismertessék az egyetemes testvériesség, az összehasonlító tanulmányozás és a még ismeretlen természeti törvények és emberi képességek csodálatos világát. Mindenki aki ezekkel a területekkel kapcsolatba került érezte ezen tanok bölcsességét és alkalmazásuk égető szükségességét, mert a XX.század későbbi szörnyű eseményei és mindent átalakító hatásai már alaposan előrevetették árnyékukat.

A Magyar Teozófiai Társulat és főleg szelleme és lelke a különféle emberi, egyéni és társadalmi megrázkódtatások, sőt üldözések ellenére azóta is folyamatosan él és működik ebben az országban is. Amikor hivatalosan nem lehetett, akkor baráti társaságok formájában. De 1991. május 8 -án, Helena Petrovna Blavatsky asszony halálának századik évfordulóján, ismét hivatalosan megalakulhattunk. Azóta a nehéz életkörülmények ellenére erősen igyekszünk, most már modernebb formákban is tovább adni, terjeszteni az Ősi-Időtlen Bölcsesség, a Teozófia embert és társadalmat felemelő és szebbítő, átalakító, javítani igyekvő eddig megismert tanait. Tagokkal és még nem tagokkal

folytatott sok beszélgetés, előadások tartása mellett, eddig tizenhét kisebb nagyobb könyvet, könyvecskét adtunk ki.

Alkalom volt a Magyar TV és a Román TV magyar tagozatán át, továbbá az "Ezoterikus-Szellemtani Paratudományos Fórum" március végi, budapesti rendezvényén is mások elé tárni valamennyit a teozófiából. Most ezzel a tájékoztató folyóirattal is igyekezni fogunk a kapcsolatot, mint tagok egymással, és minden érdeklődő embertársunkkal tartani.

A teozófia jelentőségét komoly és őszinte nyílt elmével és szívvel való tanulmányozás által lehet megérteni és elsősorban a saját élet minden területén való alkalmazásával lehet kipróbálni és valódiságáról, valóságáról, igazságáról meggyőződni. Ahhoz pillanatnyi kétség sem fér, hogy a nemre, fajra, nemzetiségre, vallásra, társadalmi és mindenféle megkülönböztetésre való tekintet nélküli egyetemes testvériség alapelvének elfogadása jelenti, jelenthetné korunk és napjaink legsúlyosabb problémáinak megoldását, és hogy a tudás, valamint a bölcsesség terjesztése alkalmas a nemtudás, és minden abból származó baj és bűn, nyomor és szenvedés enyhítésére és végső soron felszámolására.

A Teozófiai Társulat, bár az Ősi- Időtlen Bölcsesség, a Teosophia, az Isteni Bölcsesség örökké érvényes Valóságát, Igazságát igyekszik ismertetni, mégis igen sokat változott a közel százhusz éves modernkori létezése alatt. Ez éppen azért lehetséges, mert a teozófia nem lezárt tan, nincsenek dogmái, nyitott és dinamikus és alkalmas az elmúlt évtizedek eseményei által erősen és mélyen felszántott talajba a megfelelő nemes tanok magvait elvetni, akár az iskolai oktatásban, a felnőttek tanulmányi köreiben, a tömegkommunikáción vagy más fórumokon át, és az élet minden más megfelelő és kínálkozó területén.

Az évszázad és az évezred végén éppen itt az ideje, hogy a sok és felhígult, felhígított, vagy sajnos sok esetben félreismeret, elferdített, vagy éppen "üzletti" alakított alap-igazságok, lehetőleg sallangmentes ismertetése közérthető módon történjen. Vagyis a valóság és az igazság, és csakis a valóság és az igazság feltárására és ismertetésére kerüljön sor, mindazok számára akik ennek szükségességét érzik, kívánják és felfogni képesek.

E célból ebben az első számunkban, egy nemrég elhalt neves angol tudósra, a Teozófiai Társulat tagjára és munkájára emlékezünk. Ismertetjük a teozófia haladásának és fejlődésének általa felismert irányait. Ugyanezt szolgálja Dr. Hugh Murdoch összefoglalása is.

Tekintettel a különböző meditációs módszerek gyors terjedésére, a meditációról írt figyelmeztetést érdemes figyelmesen áttanulmányozni és meditációs kísérleteinkben, elmélyedéseinkben figyelembe venni, mint például a csoportos meditációkban is. Ezen utóbbiakra azért van rendkívül nagy szükség,

mert valamely jól összehangolódó, sikeres csoport, hatalmas és hatékony segítségére lehet a közelebbi és távolabbi környezetének.

Ezután olvasható egy "óda", majd egyik kedves mostani tagunk Dr. Huber Henrikné írása a gyerekek elé tárt egyes mesék veszélyeiről és végül egy kedves kínai mese, amelyekből még többet a továbbiakban ismertetendő sorozatban fogunk közölni. Ezeket a meséket, mint a jó és tanulságos mesék példáit, Dr. Adrian G. Vreede, a Holland Teozófiai Társulat tagja és a Katolikus Szabadegyház püspöke írta évtizedekkel ezelőtt. Akkoriban Magyarországon is járt és a közvetlenül a második világháború utáni időkben, nagyon nagy segítséget jelentett itt nálunk.

Felhívjuk a kedves olvasók figyelmét a társulati hírekre és egyéb tájékoztatásokra és ismertetésekre is.

Minden emberi társulás, de különösen a szellemi és bölcséleti alapon állók, csak akkor működnek jól és egészségesen, ha tagjai teljes szívvel és lélekkel vesznek részt a közös munkákban, tevékenységekben. Ez mindenképpen bekövetkezik, ha nagyon igyekszünk megérteni miről is van itt szó ezekben a sorsdöntő időkben. Csak akkor fogjuk fel igazán ezen sok életre terjedő döntéseink lényegét és fontosságát, célkitűzéseink nagyszerűségét. Akkor ez a tevékenység és minden közös munka, legyen az akár tanulmányozás, összejövetelen tartott megbeszélés, egyéni vagy együttes meditáció tényleg fontossá válik életünkben és mindennapi gyakorlati munkáinkban és prioritásainkban valóban az első helyekre kerül.

Ezért kérjük mindazokat akiknek kezébe kerül ez a lap, fogadják olyan szívesen, mint amilyen igyekezettel és szeretettel készítettük és ha egyetértenek vele támogassák, főleg azzal, hogy olvassák, tanulmányozzák és észrevételeiket eljuttatják hozzánk.

Köszönettel:
Reicher László
MTT elnök

"Nincs magasztosabb vallás az igazságnál"

AZ ANGOL TUDÓS ÉS TEOZÓFUS
Dr. E. Lester Smith, emlékére,
aki 1992. november 5-én, 88 éves korában hunyt el.
Fordította: Törökfalvi Edit

Munkás élete alatt a Glaxo laboratóriumok vezető biokémikusa volt, aki az addig csak csecsemő tápszereiről ismert vállalatot egyetemi központtá alakította át és előmozdította az elméleti és gyakorlati tudományok közti együttműködést. 1957-ben megválasztották a Royal Society (Akadémia, Tudós Társaság) tagjának, ami ritka megtiszteltetés volt egy iparban dolgozó tudós számára. A háború után Lestert a penicillin kutatására állították át, aminek az lett az eredménye, hogy a Glaxo cég az angol szükséglet 80 százalékát termelte különböző titkos helyeken. A legnagyobb hírnévre azonban a B12-es vitamin májkivonatból való előállításával tett szert. A B12, parányi adagokban, tökéletesen gyógyítja a vészes vérszegénységet, ami azelőtt halálos volt.

Lester Smith egész életében aktív szolgálatot teljesített a Teozófiai Társulatban, főképpen mint a Tudományos Csoport vezetője a londoni Teozófus Kutató Központban. Igen termékeny munkatársa volt a Központ folyóiratainak és sok éven át a "Theosophy-Science" (Teozófia-Tudomány) főszerkesztője volt. Lelkes és nagylelkű támogatója volt más, teozófus tudományokkal foglalkozó csoportoknak, köztük az ausztrál csoportnak is. Halála idején anyagi és erkölcsi támogatásban részesítette Stephen Phillips-et is, aki az okkult kémiában végzett új kutatást. (Az okkult kémia tárgya arra a munkára vonatkozik, amit Charles Leadbeater és Annie Besant kezdtek el a múlt század végén.) 1975-ben adta ki főmunkáját: "Intelligence comes First" címmel, amely más irodalmi műveivel együtt, a Teozófiai Társulat "Subba Row" érmét hozta meg számára. (A Subba Row érmet a Teozófiai Társulat jelentős irodalmi tevékenység jutalmazására adományozza.)

Egyéb művei:

"Occult Chemistry Re-evaluated" (Okkult Kémia újra-kiértékelése); ez népszerű ismertetése Stephen Phillips könyvének, amelyben A. Besant és C.W. Leadbeater munkáját tárgyalja (1982).

"Inner Adventures" (Belső élmények), alcím: "Thoughts, Intuition and Beyond" (Gondolat, Intuición és azon túl), 1988.

"Our Last Adventure" (Utolsó élményünk), 1986, amiben a halál utáni életről való határozott meggyőződésének ad kifejezést.

PROGRESSZÍV TEOZÓFIA.

Irta: Dr.E.Lester Smith (Anglia)

*A cikk a "The Theosophist" 1992. februári számában jelent meg először.
Fordította Törökfalvy Edit a "Theosophy in Australia" című folyóirat 1993.
márciusi számából.*

Hogy lehet az, hogy oly sok teozófus nem hisz igazán a teozófiában? Sokan közülünk még mindig azt a teozófiát tanulmányozzák és hirdetik amit 100 évvel ezelőtt tanítottak nekünk. A Mesterek azt mondták, hogy a fátyolnak csak egy csücskét lehet fellebbenteni, vagy ahogy a "Light of Asia" (Ázsia világossága)-ban olvassuk, fátyol fátyol után le fog hullani, de emögött kell hogy legyen még fátyol fátyol hátán. Közülünk kevesen döbbennek rá arra, hogy az elmúló század folyamán további fátylak hulltak le. A Progresszív Teozófia már rendelkezésünkre áll, de főleg olyan egyének és szervezetek tanítják, akiknek nincs kapcsolatuk a Teozófiai Társulattal. Talán túlságosan a tényekre és a rendszerekre összpontosítottuk magunkat. Újabban a hangsúly inkább a szereteten és a lelki élet tényleges megélésén van. Határozottan kifejezi ezt Ruby Nelson ún. "chanelling" útján írt könyve: "The Door of Everything", (Mindenhová nyíló ajtó) amiben azt olvassuk, hogy egyedül a szeretet, a dicsérés, a hála és a hit a szükséges tényezők.

Egy-két évvel ezelőtt az angliai teozófus folyóiratban sokat vitatott cikkek jelentek meg a halál utáni állapotok és az azokban történő esetleges változások tárgyáról. Ezek engem szentül meggyőztek arról, hogy egy röpke évszázad alatt nem sok változás mehetett végbe a belső világokban. Pedig valószínű, hogy ez a legeseménydúsabb század az emberiség egész történelmében. Még az is megtörténhet, hogy ez lesz az a század melyben a nagyszabású háborúk megszűnnek. A széles körű lefegyverzés és a hadierők csökkentése erőforrásokat és munkaerőt szabadít majd fel, amit a világ szegénységének enyhítésére lehet felhasználni. Ebben a században nem csak óriási technológiai újítások történtek minden téren, de az emberiség szociális fejlődése is nagy lépésekkel haladt előre. Mint jó teozófusoknak nem azt kell-e hinnünk, hogy ezek az óriási változások a belső világban történt változások eredményei? Azt tanultuk, hogy: "As above so below" (Amint fent, úgy alant), de nem látjuk mit rejt magában ez az aforizma minden vonatkozásában.

Egy "Quest" könyvnek az a címe, hogy "Intelligence Came First" (Intelligencia volt előbb). Ez jelenleg második, erősen átdolgozott kiadását érte

meg. Rámutat arra, hogy a jövőbenező tudósok, valamint az Új Kor filozófusai érzik, hogy a Darwinizmus nem kielégítő. Az élő szervezetek fejlődését magasabb értelem rendezi és irányítja. Ez a társadalmi fejlődésre is fennáll. A folyamatos fejlődés az alacsonyabb fejlődési fokokon, valamint az emberi szinten is először a belső világban alakul ki és csak azután nyilvánul meg a fizikai világban. Így a földi síkon történő hatalmas változásokat, valamint az emberi öntudatban végbemenő növekedést is erős, belső síkon történő aktivitásnak kellett megelőznie.

Szellemi beállítottságú emberek, akár a Teozófiai Társulat tagjai akár nem, megegyeznek abban, hogy a világ bajai nem orvosolhatók amíg az emberiség nagyobb hányada meg nem kísérel szellemi életet élni. De ez már meg is kezdődött és valószínűleg gyorsított ütemben fog haladni. A bizonyítékot erre Marilyn Ferguson "The Aquarian Conspiracy" (A Vízöntő összeesküvés) című könyvében gyűjtötte össze. Egyes teozófusok úgy gondolják, hogy a könyv túlságosan feltűnést keltő és talán eltúlozza a mondanivalót. De ez, az az irodalom, amit a fiatal Új Kor emberei értékelnek és egyesek az új tanítók közt - mint például Barry Long - mondanivalójukat felolvasások és magnószalagok alakjában határozott, közvetlen nyelven adják elő gyakran azzal a paranccsal, hogy a hallgatók maguk ezt vagy azt tegyék. A hangsúly a személyes, saját pszichén belül történő cselekvésen van és nem csupán a tanulmányozáson. A "Transpersonal psychology" (személyentúli pszichológia) és az "Ego death" (a személyiség halála) jelenleg már közhelyek, különösen az amerikai irodalomban. Talán rá kellene mutatni arra, hogy az "ego" szót a pszichológusok által vett értelemben kell venni, ami kb. egyenlő a személyiséggel, azaz az alsó énnel; teozófusok néha zavaró módon használták az Ego szót, amit néha nagy kezdőbetűvel írtak a felsőbbrendű Én megjelölésére. Ez a felsőbbrendű Én, vagy egyéniség válik a fő működtető központtá azoknál, akiknél az ego halála már többé-kevésbé teljes. De személyes élete utolsó szakaszaiban az illető ehhez az egyéniséghez, mint lelkiismeret hangjához és az intuíción és inspiráción forrásához, tekint fel. Vajon amikor az élet az egyéniségben összpontosul, akkor ez az egyéniség hová fogja felemelni tekintetét? A felelet erre sokszor homályos és határozatlan marad. Teozófus szempontból ez a Monád, vagyis a bennünk élő Úr.

Pedig a legkorábbi teozófus irodalom a Monád-ot alig említi legfeljebb, mint általunk alig megismerhető, árny-lényre van rá utalás. És éppen ez a lényege a Progresszív Teozófiának; a Monád nincs többé túl látóhatárukon: inkább saját énünk, vezetőnk, tanácsadónk ő. Egyes teozófusok, H.P.B. -t követve, az emberi létet még mindig úgy mutatják be, mint ami lényegileg öt sík tartományában,

azaz tudati szinteken folyik le. Ez azonban indokolatlanul szűkre korlátozott nézet a Progresszív Teozófia szerint. Az emberi szellemnek, teljes terjedelmében, hét szintre van szüksége, hogy tökéletesen kifejezhesse magát. Ez a "Theosophist"-ban írt közleményeim (1989. jún. és júl.; 1990. jan.) lényege.

Az első kettőben diagramszerű ábrákban mutattam be, hogy a Kabbalizmusban, valamint a Teozófiában is hét szintre van szükség az emberi potenciál teljességének ábrázolásához. A harmadikban ezeket a rendszereket leegyszerűsítve mutattam be, főleg ahogy a szív és az intuíció szemszögéből láthatók.

Azt indítványoznám, hogy ha a Teozófiai Társulat szellemi tanító szerepében az élen akar maradni, akkor ahelyett hogy lemaradna, a Monád-ot azaz a belső Urat, mint az emberi élet csúcspontját kell hogy ismertesse. Ennél kevesebb nem lesz kielégítő.

Hosszú évekön és megszámlálhatatlan testetöltéseken át a Monád türelmesen várt felismerésére. Megfelelő spirituális fejlődés után az egyén végül is összekötetésbe jön a Monáddal, bár ez az átalakulás esetleg nem ilyen formában jut kifejezésre. Ettől kezdve az élet új értelmet, új jelentőséget nyer. Az úton tett áldozatok jelentéktelenné válnak ebben az új megvilágításban nézve. Fokozatosan, amint az egyén megtanulja teljes bizalmát a Monád-ba helyezni, az élet majdnem állandó boldogsággá válik amint új és csodálatos módon kitárul. Minden simán kezd menni. Új alkalmak adódnak a szolgálatra, aminek véghezvitelére új erő, képességek és bátorság is adatik. Az életerő ilyen fellendülése még öreg, beteg fizikai testbe is leszűrődhet, hogy ellássa új állóképességgel, egészséggel és határozottsággal. Misztikus közösségben az egység teljes tudata virradhat rá. Mert az én Uram és a te Urad lényegileg egyek a mi Urunkkal, mindenek Urával.

Ismerd meg Istent; Isten benned van és ennél nincs magasabb tudnivaló.

Upanishád

William Blake a misztikus és költő szavaival:

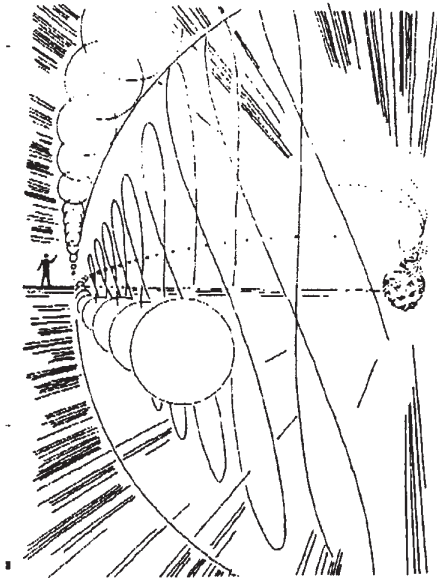
*Aranyszínór végét adom néked;
Csak gombolyaggá tekerd,
Az Jeruzsálem falába épült,
Menny kapuján át vezet.*

A VÉGSŐ ÉS TELJES MEGÉRTÉS KUTATÁSA.

The Search for Ultimate Understanding.

Írta: Dr. Hugh Murdoch (Blavatsky Lodge)

Fordította: Törökfalvy Edit a "Theosophy in Australia" 1992. augusztusi számából.

Az alábbiakban főleg három új könyv kerül ismertetésre:

- 1., *Theories of Everything* (Sub-title: The Quest for Ultimate Explanation), by John Barrow, 1991:Oxford University Press. Teljesség Elméletek (alcím: A végső magyarázat kutatása)
- 2., *The Mind of God* (Sub-title: The Scientific Basis for a Rational World), by Paul Davis, 1992:Simon and Schuster, London and New York. Az Isten elméje (alcím: Egy ésszerű világ tudományos alapja)
- 3., *Looking In; Seeing Out* (Sub-title: Consciousness and Cosmos), by Menas Kafatos and Thalia Kafatou, 1991:Quest Books, T.P.H., Wheaton. Befelé nézés; Kifelé látás (alcím: Tudat és Kozmosz)

A megértés szót használom inkább mint a tudás, vagy igazság szót miután szerintem ez magában foglalja mind a tények tudását mind a belső tapasztalatot. A legutóbbi évtizedekben fontos fejlemények történtek a világegyetem alaptermészetéről való tudományos ismeretek terén és egyúttal kialakult egy irányzat, mely szerint egyre több neves tudós érdeklődik mélyebb, alapvető kérdések iránt. Ez az irányzat magából a tudományokban történő fejleményekből ered, különösképpen a magfizikusok táborában, akiket a mikroszkópikus világ érdekel, azaz az anyag végső alkotó elemei, és a kozmológusokéban akiket a makroszkópikus szint érdekel: a világegyetem természete és eredete. Ez a két tudomány tulajdonképpen egybefolyik, mert azok az óriási energiák, amiket a magfizikusoknak elő kell állítaniuk a gyorsítóban, hogy az anyag alapvető részecskéit tanulmányozhassák, megfelelnek a világegyetem korai szakaszában uralkodó magas hőmérsékletű állapotoknak. A világegyetem eredetének kutatása a figyelmet szükségképpen olyan alapvető kérdésekre összpontosítja, amelyeket többé nem lehet figyelmen kívül hagyni, még akkor sem, ha más szakmák tudásai nem vesznek tudomást róluk. A kozmológusok olyan területen járnak, amely ezelőtt főleg a teológia birodalma volt.

John Barrow a Sussex Egyetem (Univ. of Sussex) asztrofizikusa és kozmológusa és egy hatalmas mű: **"The Anthropic Cosmological Principle"** (Kozmológiai elv az emberben) társszerzője. Paul Davis előzőleg a londoni és Newcastle-on-Tyne-i egyetemeken, jelenleg az Adelaide-i (Ausztrália) egyetemen a matematika és fizika professzora. Őt is a kozmológia érdekli. Kafatos és Kafatou fizikus és computer-tudomány szakos házaspár. Mindketten igen jártasak a korszerű fizikában és a keleti filozófia és vallás tanulmányozói. **"The Mind of God"** (Az Isten elméje) filozófiai kifejezés, ami magában foglalja Isten tökéletes mindentudását az egész világegyetemben. Már metafórikusan is használják, mint ami a végső tudást és megértést jelenti. Stephen Hawking ebben az értelemben használta utolsó mondatként jól ismert könyvében és bevallja, hogy ez nagyban elősegítette a könyv sikerét. Davis ezt a címet adta legutolsó könyvének és az is 'bestseller' lett.

A tudósok manapság szorgalmasan keresnek valamilyen egységes, felsőbbrendű, alapvető erőt (superforce), amiből az összes jelenleg ismert alaperőt le lehet származtatni. Barrow emlékeztet arra, hogy a múltban csak magányos különcök kísérelték meg az egyesítést, míg ez ma a tehetséges fiatal tudósok többségét foglalkoztatja. Sokan közülük túl akarnak menni a Felsőbbrendű Erőn egy úgynevezett Theory of Everything (Teljesség elmélete) felé, amit néha TOE -nak rövidítenek.

Ez magában foglalná nemcsak az összes erőt, de magyarázatot adna arra is, hogy miért létezik minden egyes részecske és egyúttal meghatározná a tömegüket és más sajátosságukat is. Egyike ezeknek a kísérleteknek a 'superstring' nevet kapta. Az ilyen elméletek azonban manapság csupán jámbor reménykedések.

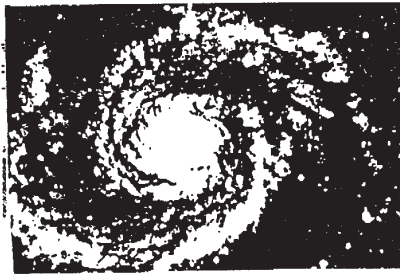
Könyve utolsó soraiban Hawking afölött elmélkedik, hogy ha valaha csak egy "teljes elméletet" is találnánk, akkor feltehetnénk azt a kérdést, hogy miért is létezik a világegyetem és ha erre megtaláltuk a feleletet akkor megismernénk Isten elméjét. Másszóval mondván ez a végső kérdés. Hawking feltette a kérdést, hogy vajon valóban a fizika vége felé közeledünk-e? A legtöbb tudós sokkal hiteltlenebb és emlékeztetnek arra, hogy ezt már a múlt században is mondták. Barrow arra mutat rá, hogy azokban az időkben a porosz szabadalmi hivatal bezárták abban a hiedelemben, hogy már nincs több felfedeznivaló. Azonban egy fiatalember a Zürich-i szabadalmi hivatalban megváltoztatta ezt és megnyitotta az utat a 20-ik század fizikája felé. A fiatalember természetesen Albert Einstein volt.

Barrow könnyen olvasható, népszerű beszámolót ad a modern elméletekre, de könyvének talán legfontosabb része a vége felé következik amikor megmagyarázza, hogy mi az amit nem lehet egy matematikai TOE képletbe belefoglalni a javasolt módon. "Nincs olyan képlet, amely teljes igazságot, összhangot és egyszerűséget tudna nyújtani, belátást tudna hozni." Barrow úgy foglalja össze egy sokat érvelt vitát, hogy: "valóságról szóló beszámolót csak költői módon lehet adni." És még egy aranymondás: "Egy 'teljesség elméletnek' nem sok, azaz semmi hatása sem lesz az olyan problémákra mint: az élet eredete és az öntudat.... A feleletre váró nagy kérdés az, hogy vajon létezik-e egy még fel nem fedezett rendező elv, amely kiegészíti az ismert természeti törvényeket és a világegyetem általános fejlődését irányítja."

Úgy mondják, hogy minden század utolsó negyedében nagyobb előmenetel történik. Az elmúlt évtizedben két nagy fejlemény vezetett rá arra a felismerésre, hogy bonyolult rendszereket teljességükben kell tanulmányozni. Először is: tudományos kísérletek bizonyították a hely-nélküliséget, amit a quantum fizika már 50 évvel ezelőtt megjósolt és ami azóta is erős vita tárgya volt. Ez azt jelenti, hogy távoli tárgyak és események összeköttetésben lehetnek oly módon, hogy látszólag áthágják a relativitásnak a közvetlen kommunikációval szembeni szükségleteit. David Bohm és mások azt állítják, hogy ehhez arra van szükség, hogy a világegyetemet teljességében nézzük. Másodsor: az úgynevezett káosz teória bemutatta, hogy még akkor sem tudjuk megjövendölni, hogy az egész rendszer minden részletében hogyan fog működni ha a bonyolult rendszer minden alkotóelemét jól ismerjük. Például sose lesz pontos időjósolás hosszabb

időtartamra. Barrow hangsúlyozza, hogy bonyolult rendszerek esetében (technikailag, nem-lineáris rendszer) az egész ismeretére van szükség ahhoz, hogy megértsük a részeket, mert az egész több mint a részek összessége (ezt Paul Davis is tárgyalja "Cosmic Blueprint", Kozmikus Vázlat című könyvében).

Az utóbbi tizenöt-húsz év további nagy fejleménye az a széles körben elismert tény, hogy a természet több alapvetően fontos állandója számértékben hajszál pontosan megegyezik azokkal az értékekkel, amelyek az általunk ismert világ megteremtéséhez szükségesek, a csillagrendszerekkel, csillagokkal, bolygókkal és a fejlett, öntudatos élet lehetőségével együtt. Végtelenül parányi változások néhány ilyen állandóban azt jelentenék, hogy mindez nem lenne lehetséges. Barrow ezt különösen hangsúlyozza: "A kozmológia semmi érdekeset nem tud mondani a fejlődés részletes működéséről a földi életben, de meglepő dolgokat mond az előfeltételeiről.. Kitűnik, hogy sok igen különös egyezés létezik a természeti állandók bizonyos kombinációinak értékeit illetően és ezek saját létünk szükséges előfeltételei. Például a könnyű elemek viszonylagos bőségét tekintve, ezen folyamatokban szerepet játszó természeti állandók változásainak következményei tipikusan egy tizmiliárdod és egy ezer miliárdodnál kisebbre vannak korlátozva, hogy a könnyű elemek megfigyelt bősége ne változzon jelentősen". A sok kínosan pontos, látszólagos egyezést sokszor "anthropikus" (emberi) elvnek nevezik ami azt jelenti, hogy az emberi lény lényeges része annak amit Davis a Kozmikus Vázlatnak, Tervezettnek nevez (Cosmic Blueprint).

Paul Davis: "The Mind of God" (Isten elméje)

Izgalmas időkben élünk. Paul Davis és John Gribbin "**The Matter Myth**" (Az Anyag Mítosza) című könyvükben azt írják, hogy: "Az a forradalom, amit különös kiváltságunk folytán első kézből tapasztalunk, az emberiség

világegyetemről alkotott képét örökre meg fogja változtatni." Hogy korszerű szaknyelvet használjunk, állítólag egy nagy "paradigma"-váltás közben vagyunk. A mechanisztikus paradigmának, amit a tudósok már túl sokáig az egyetlen valóságnak tekintettek, vége van. Bonyolult rendszereket, élőlényeket, a földet, a világegyetemet többé nem lehet nagy gépnek tekinteni. A mechanisztikus nézet természetesen sok nagy sikerhez is vezetett. Nem úgy tekintjük mint ami rossz, csupán csak úgy mint az igazság egyik oldala. "Kozmikus órászerkezet helyett, kozmikus hálózatban élünk."

Paul Davis több mint húsz, laikusoknak valamint szakmabelieknek írt könyv szerzője, vagy társszerzője. Nagy népszerűsége tett szert azzal, hogy olvasóival megosztja saját személyes kutatását a megértés után a következő könyvsorozatban: "God and the New Physics" (Isten és az új fizika) 1983; "Cosmic Blueprint" (Kozmikus tervezet) 1988, aminek alcíme: "New Discoveries in Nature's Creative Ability to Order the Universe" (Új felfedezések a természet világegyetemet rendező teremtőképességéről); és legutóbb 1992-ben, "The Mind of God" (Az Isten elméje).

Ezekben a könyvekben okszerűen vizsgálja a vallás, filozófia és tudományon belül felmerülő álláspontok egész sorát és a döntő pontokon személyes véleményét adja, de mindig hangoztatja, hogy ezek saját tudományos munkáján alapulnak. Bizonyos mértékig követni lehet gondolatmenetének fokozatos kibontakozását ezeken a könyveken át.

A következő kivonat Davis "Az Isten Elméje" című könyvének előszavából kitűnően jellemzi Davis beállítottságát. Azt írja, hogy: "A tudósok azon csoportjához tartozom akik nem tagjai a szokásos vallásoknak de tagadják azt, hogy a világegyetem céltalan véletlen szüleménye. Tudományos munkám mindjobban meggyőz afelől, hogy a fizikai világegyetem olyan csodálatos zsenialitással van összeállítva, hogy azt nem fogadhatom el nyers tényként. Szerintem kell hogy létezzen rá magyarázat mélyebb szinten. Hogy ezt a mélyebb szintet Istennek nevezzük-e az már ízlés és meghatározás kérdése. Továbbá elérkeztem ahhoz az állásponthoz, hogy az elme - azaz a világ tudatos észlelése - nem értelem nélküli, véletlen játéka a természetnek, hanem alapvetően fontos része a valóságnak. Ezzel nem azt mondom, hogy mi vagyunk a világegyetem létezésének oka. Távolról sem. Azonban hiszem azt, hogy mi, emberi lények, alapvetően bele vagyunk építve a nagy tervbe."

Davis erősen bízik abban, hogy ami a világegyetemet illeti, abból tudományos úton sokat meg lehet érteni és azt különösképpen a matematika szigorú alkalmazásával. Nagy benyomást kelt benne az a tény, hogy ez a világegyetem kialakulásának megértéséhez vezethet a legkorábbi pillanatoktól kezdve, mint

például a modern kozmológia elméletében, ahogy az kísérleti alapon is oly jól beigazolódtott. Darwin-i alapon nem magyarázható meg, hogy a világegyetem természetéből a matematika segítségével oly sokat vagyunk képesek megérteni, mert annak nincs túlélési értéke.

Ellentétben a tudósok többségével, Davis hajlandó feltenni a "miért?" kérdést a "hogyan?" kérdés mellé. Ez vezet rá arra a következtetésre, hogy ésszerű analízis nem vezethet teljes megértéshez. Mind emögött titok van, mondja. Nagyon bízik a világegyetem alaptörvényeiben és hiszi, hogy a korszerű fizika törvényei még a világegyetem semmiből való keletkezését is meg tudják magyarázni aszerint az ultra modern teória szerint, amit quantum kozmológiának neveznek. Azonban, ha a törvények meg tudják magyarázni a világegyetem teremtését, ami az idő, a tér és az anyag teremtése, akkor a törvényeknek, a Platon-i értelemben véve, időn és téren kívül állóknak kell lenniük.

Ésszerű elmével lehetetlen ennek a teljes megértése és Davis felhívja a figyelmet arra, hogy a misztikus élmény lehetősége lenne "az egyetlen, végső megértéshez vezető út, az egyetlen út mely túl megy a tudomány és filozófia által felállított határokon." Tudósok számára ez érzékeny terület és Davis óvatos amikor azt mondja, hogy a misztika nem pótolja a tudományos módszert a világ működése mikéntjének megértéséhez. Azonban belátja, hogy ez lehet az egyetlen út a "miért?" kérdés megoldásához. Wilber-t is idézi amikor rámutat arra, hogy sok nagy tudós mint például Einstein, Schrödinger, Pauli, Heisenberg és Jeans is a misztika mellé álltak. Több esetet idéz, amikor tudósok egy ihletett pillanatban villámszerűen meglátták egy probléma megoldását és utána hosszú időt kellett tölteniük a megoldás bebizonyításával.

És mi a valóságnak az a fent említett mélyebb szintje, az alaptörvények birodalma? Davis úgy gondolja, hogy ez nem személyes Isten, hanem inkább személytelen, kreatív elv vagy létalap. Newton úgy gondolta, hogy Isten törvényeit fedezi fel. Davis tulajdonképpen ezt a fogalmat sokkal magasabb síkra helyezi. Vajon nem hasonlít-e az ő leírása egy kissé Blavatsky "Mindenütt jelenlevő, Örök, Határtalan és Változhatatlan Elvéhez"? Einstein is azt mondta, hogy: "Mindenki aki komolyan foglalkozik a tudománnyal meggyőződik arról, hogy a világegyetem törvényeiben egy szellem van jelen - egy szellem amely mérhetetlenül magasabbrendű az emberi szellemnél."

Davis meg van győződve a világegyetem tervszerűségéről, de nem hisz a részletek eleve-elrendelésében; inkább abban, hogy a törvények biztosítják az általános fejlődés tervét, de nem írják elő a pontos részleteket. Úgy látszik, hogy vannak ön-rendező elvek, amelyek bonyolult rendszerek magatartását kormányozzák, de van hely kreativitásra és újításra is.

Az öntudatot a terv alapvető részének tartja és ezt írja: "Nem hiszek abban, hogy létünk ebben a világegyetemben csupán a sors szeszélye, a történelem véletlenje, egy véletlenül föltűnő pont a nagy kozmikus drámában. Ennél sokkal közelebbi összefüggésben vagyunk vele. A "Homo" nevű fizikai faj esetleg nem számít, de elme jelenléte valamely szervezetben a világegyetem valamely bolygóján, valóban alapvető jelentőségű tény. Tudatos lények által a világegyetem öntudatot fejleszt ki. Ez nem lehet triviális részlet, öntudatlan, célnélküli erők jelentéktelen mellékterméke. Valóban szándékosan helyeztünk ide.

A tudomány és misztika egymást kiegészítő jellege

Davis óvatossága a misztika említésével kapcsolatban kétségkívül onnan származik, hogy a tudomány és misztika közti összefüggés tárgyában már sok túlzás történt. Kafatos és Kafatou (akikről a továbbiakban, mint KK fogok szólni) felismerik a problémát, de mégis azt tartják, hogy a tudományt és a misztikát egyenlő alapon kell néznünk.

Ezt írják: "Nem próbáljuk azt mondani, hogy a quantum fizika a keleti filozófia felé fejlődik vagy azt, hogy a keleti filozófiák érvényesebbek lesznek a nyugati tudomány felfedezései folytán. Nézetünk szerint a fizikának nincs szüksége a misztika támaszára, de a misztikának sincs szüksége a fizikára ahhoz, hogy érvényessé váljon. A kettő inkább kiegészíti egymást." Ugyanezt a gondolatot Fritjof Capra igen tömören így fejezte ki: "A tudománynak nincs szüksége a misztikára és a misztikának nincs szüksége a tudományra, de az embernek szüksége van mindkettőre." Ez igen mélyértelmű állítás bár, Wilber szerint Caprát sokan eltúlozva idézték amikor azt akarták bizonyítani, hogy a fizika valóban alátámasztja a misztikát.

KK-ék mindketten igen jártasak mind a fizikában, mind a keleti misztikában különösképpen a Kashmir Shaivismusban, mely a Védanta hagyományos válfaja. Mindketten mesterei a Reiki természetes gyógymódnak. A könyvben egyenlő részekben tárgyalják a modern fizika idevágó területeit, a misztikát és kiegészítő szintézist kísérnelnek meg kidolgozni a kettő között. A fizikáról szóló részben írnak a világegyetemmel kapcsolatos új ismeretről és annak jelentőségéről a fizika egyesítésében és a quantum fizikában, beleértve az új, teljességre fektetett hangsúlyt, mely a mezőből, erőtérből ered. Általában véve igen egészségesen mutatják be a fizikát, kivéve egy kis csúsztást, amikor azt mondják, hogy Einstein a fénysebesség állandóságát a relativitás elmélet után vezette be (de még ugyanabban az évben), miközben a fénysebesség állandósága

maga a relativitás alapja. Ezt félretéve, élvezettel szemlélhetjük ahogyan a miszticizmusban így alaposan elmerült két ember általánosan óvatosan kezeli a fizikát.

Hasonlóan Bohr-hoz, akitől a "kiegészíthetőség" (complementarity) kifejezés ered és aki ezt a fizikán kívül más téren is szerette használni, KK-ék kiterjesztik ezt a látszólagos ellentétek kiegészítő természete gondolatát sok más tételre, sokkal nagyobb területen, mint ahogy azt Bohr elgondolta.

Szerintük például az embrió fejlődése alatt két egymást kiegészítő befolyás van jelen: egyfelől az örökléstan (genetikus) befolyás és másfelől a Rupert Sheldrake által hirdetett "morphogenic organising field" (alakformáló rendező erőter). Ezt írják: "A teljesség új világnézete a fizika elméletében kell hogy tartalmazza a kiegészítés általános elvét." A fent említett "ember elvet" (anthropic principle) kiegészítőnek tekintik az élet és a fizikai világegyetem közt. Ezeknek kölcsönösen szükségük van egymásra.

Könyvük fő feladata azonban a "kiegészítés elvét" kiterjeszteni a fizika (azaz a tudomány) és a misztika egymást kiegészítő természetére és így sokkal tovább mennek Davis-nél bár ugyanabban az irányban. Rámutatnak arra, hogy a misztikusok ragaszkodnak ahhoz, hogy magunkban kell keresnünk a végső megértést. Felhívják a figyelmünket Godel, a matematika hiányosságáról szóló, híres elméletére. 1913-ban Godel bebizonyította azt a lesújtó eredményt, hogy a matematika bármely sarkalatos rendszerében mindig lesznek olyan állítások melyek igazak, de nem bizonyítható róluk, hogy abban a bizonyos rendszerben is igazak-e. Bővíthetjük és kiterjeszthetjük a matematikai rendszert az állítások bizonyíthatósága érdekében, de akkor újabb igazságok merülnek fel amiket nem lehet bizonyítani. Így tehát, bár a matematika igen messze elvezethet bennünket, mint azt Davis és mások is bemutatták, sosem fog bennünket képessé tenni "a világegyetem végső titka" megfejtésére. Végső, egyetemes megértéshez mind a matematika tudományára, mind az egyéni misztikus élményre szükségünk van. (KK-ék a jogában gyakorolt belső tudat keresési folyamatát involúciónak nevezik és ezzel a teozófiában használt evolúció és involúció szavak használatát felcserélik).

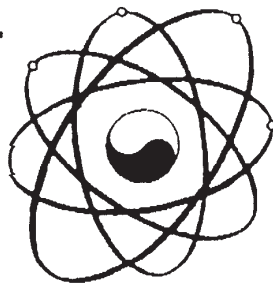
Amikor nagy elismeréssel szólok KK-éknak a tudomány és misztika közti kiegészítő viszonyról szóló alapos és kiegyensúlyozott művéről, nem hagyhatom említés nélkül Wolfgang Pauli-t, aki mint Nobel díjas tudós, a quantum fizika egyik alapító atyja. A tudományos világ általában nem tud arról, hogy milyen nagy érdekeltsége van a misztikában, valamint a tudomány és a misztika összeegyeztetésében. Ma már megérett az idő arra, hogy ezt a témát továbbfejlesszük, de Pauli fél évszázaddal megelőzte a korát. Nagyon keveset

hozott nyilvánosságra erről a tárgyról és filozófikus gondolatait főleg Fierz-zel való levelezése tartalmazza. Ebből a finn tudós, K.V.Laurikainen gyűjtött össze néhányat és fordított le a "Beyond the Atom" (Az Atomon túl) című könyvében.

1955-ben Pauli Mainz-ben egy előadását a következő szavakkal fejezte be: "Szerintem a jelenkor akár szavakban kimondott, akár néma alapeszméje az ellentétek fölé való kerekedés, beleértve a racionális megértés és az egység misztikus élményének összesítését."

KK-ék könyvének utolsó szavaiban a cím jelentése megvilágosul (azaz majdnem, mert figyeljük meg a szavak érdekes átrendezését, ha összehasonlítjuk a címmel): "A végső értelem keresése céljából figyelhetjük a külső kozmoszt. Figyelhetjük a csillagokat, a tejútrendszer, a protonokat és elektronokat. De sohasem figyelhetjük meg, foghatjuk fel és ábrázolhatjuk a teljességet úgy, mint ami tőlünk különálló. A teljesség osztatlan. A teljesség az, amikor sajátmagunkat mint a világegyetemet tapasztaljuk; úgy hogy befelé látás és kifelé nézés azonossá válnak és az öntudat és a kozmosz közt nincs különbség."

Igy haladunk Barrow-tól - aki arra a tényre hívja fel figyelmünket, hogy úgynevezett "Theories of Everything" (Teljesség Elméletek) sohasem fogják megmagyarázni az életet és az öntudatot - Davis-hez - akire erős benyomást tesz az, hogy matematikai elmélettel milyen nagymértékben meg lehet magyarázni a világegyetemet, de egyúttal úgy véli, hogy a misztika kínálja az egyetlen utat a mélyebb kérdések megértéséhez - és Kafatos és Kafatou-hoz, akik a tudomány és misztika egymást kiegészítő természetét tárgyalják. A jelen évszázad végé felé közeledve mindez tartozéka a forrásban levő ötleteknek és új módszereknek az alapvető kérdések megértése céljából. Készek vagyunk-e a ránkcső szerepet eljátszani ebben a folyamatban, vagy végképp a múltban akarunk-e élni?

MEDITÁCIÓ AZ ÉLETRŐL

N.Sri Ram, Salzburg 1966. VII.

Képzeljünk el minden élet, mint egy hatalmas óceánt, amelynek cseppjei az egyéni életek: élet a növényekben, az állatokban, a madarakban, s minden korhoz és fajhoz tartozó emberi lények élete, férfiak, nők, gyermekek élete.

Meditáljunk az Életen, amit minden egyes formán át tudatosan és aktívan fejlődik, az Élet, amint isteni energiaként buzogva árad mindenféle formán át, mindenütt jelenvalóan: alszik az ásványban, álmodik a növényben, félig éber az állatban, teljesen éber és tudatos az emberben.

Tekintsük a tudatot éberségnek a minket körülvevő dolgok iránt, mint érzékelést, mint gondolatot.

Gondoljunk a növényekben lévő halványan tapasztalható, érzékelő, éppen csak rezdülni kezdő tudatra: azután az állati tudatra, amely világosabb és többet érzékel, amely környezetéről tudomást véve gondolkodni kezd. Azután gondoljunk embertársaink tudatára, amint benyomásaikat felismerik és rögzítik, amint remélnek és félnek, vágyakoznak és képzeliődnek.

Gondoljunk azokra, akiket ismerünk, azonosítsuk magunkat velük, próbáljunk meg úgy látni, amint ők látnak, úgy érezni, ahogy ők éreznek.

Azután terjesszük ki gondolatainkat azokra is, akiket személyesen nem ismerünk, próbáljunk általános rokonszenvet érezni, határtalan jóakaratot, kívánjuk, hogy minden élet megtalálja a boldogságot,

amit keres, azt a boldogságot, amit mi is keresünk magunknak.

Próbáljuk meg, hogy minden emberben testvért lássunk: testvérünk az amerikai, az orosz, a kínai és minden más nép, a tanultak és tudatlanok egyaránt.

Azután gondoljunk az emberiség virágaira, akik a fejlődés csúcsára értek, - a Mesterekre, Krisztusra, Buddhára. Gondoljunk rendkívül finoman érzékelő, tiszta és együttérző lényükre, s amikor szívünk felfogja a bennük megnyilvánuló szépséget, töltsön el bennünket az irántuk felébredő szeretet és tisztelet.

Próbáljuk meg úgy látni az életet, amint Ők látják, érezzük az Ő mindent befogadó szeretetüket, gyengédségüket, és éljük át azt az egységet, amelyben Ők mindennel egyesülnek.

Maradjunk meg ebben az Egységben.

Ha szíved tényleg igaz lenne, akkor számodra minden teremtmény az élet tükré és a szent tan könyve lenne.

Kempis Tamás

A legmagasabb igazság amit képesek vagyunk megtalálni, azonos kell legyen legbelsőbb természetünkkel és azt mindenki saját maga kell felfedezze.

N. Sri Ram

A MEDITÁCIÓRÓL CSAPDÁK ÉS VESZÉLYEK

Miközben a meditáció a valósághoz vezető út, sok olyan csapda és veszély létezik, amelyekről jobb ha az elővigyázatlan tanulmányozó tud. Az alábbiakban ezek közül elemzünk néhányat.

1. A SZAVAK ISMÉTLÉSE

A szavak pusztá ismétlése az egyik ilyen csapda, amelybe esni lehet. Ezt általában nem teljesen tudatos állapotban végzik és egyfajta ön-hipnózissá fajulhat. Bármilyen ismétlést mindig értve és teljesen tudatosan kell végezni.

2. PASSZIVITÁS

A meditáció nem ködös, homályos, üres elmét jelent. Elnézést, de ha ez így lenne, akkor feltehetően egy tehén is kiváló meditátor lenne.

A meditációban pozitív beállítottságot kell alkalmazni. A test, az érzelmek és az elme pozitív a külső környezeti tényezők irányába.

A meditáció intenzív belső gondolkodás és éber tudatosság állapota és csak később, amikor a kontempláció kezdődik, válik dinamikus csendességgé. Akkor az elme olyanná válik, mint a nagy szélben, fenn a magas légben szinte mozdulatlanul függő madár.

Annak ellenére, hogy szinte mozdulatlanná válik, mégis intenzív készenlétben van. A csendességnek ez a dinamikus állapota csupán a lélekhez viszonyítva passzív és ebben a lélek a pozitív pólus.

3. AZ ENERGIA PROBLÉMÁI

A meditáció gyakorlásakor enyhe energia áramlás indul meg. Ha a személyiség nincs egyensúlyban és ellenőrzés alatt, akkor az energia meg fogja keresni a jellem gyenge pontjait és azokat még gyengébbé teszi, tovább ront a helyzeten.

Mind ahogyan a Nap mind a virágra, mind a gazra süt és ezt is, azt is növekedésre készíti, ugyanúgy serkenti jellemünkben a lelki energia a jót és a rosszat.

4. A HALADÁS ÜTEMÉNEK ERŐLTETÉSE

Ez akkor következik be, amikor a tanulmányozó túl hevesen meditál, vagy amikor fáradt, vagy nem érzi magát jól, rosszul van.

Ez vértolulást idéz elő a fejben és feszültséget az agy finom szöveteiben. Az eredmény fáradtság és fejfájások. Amennyiben tovább erőltetnénk, az még veszedelmesebb eredményekhez vezetne, mint például az epilepszia bizonyos formáihoz, az agyi szövetek károsodásához, vagy esetleg elmebajhoz. Amikor a tanulmányozó fáradtságot, vagy nyomást érez a fejében, le kell lassítsa vagy abba kell hagyja a meditációt. Más napokon tartott és rövidebb meditációk kell, hogy a hosszas meditációkat helyettesítsék.

5. MEDITÁLÁS AZ ALSÓBB CSAKRÁKON

Meditáció közben sohase meditáljunk a rekeszizom alatti csakrákon, mert az aktivitásra serkenti azokat.

Azok a csakrák jellemünk nem kívánatos részeit serkenthetik, vagy fizikai vértolulásokat okozhatnak, az azt követő fizikai bajokkal együtt.

Ennél még rosszabbak is bekövetkezhetnek, mert a meditáció a kundalini elnevezésű erőt is felkeltheti, amelynek tüzes ereje fájdalmat, idegi instabilitást és még őrültséget is okozhat.

A szexuális vágyakat úgyszintén nagyon felfokozhatja és minden ellenőrzésen kívül viheti ez az erő.

6. PSZICHIKAI LÁTOMÁSOK

Esetleg hangokat is lehet hallani és látomások is bekövetkezhetnek.

Azok önmagukban nem szükségszerűen kártékonyak, azonban figyelmen kívül kell hagyni a jelenségeket. Azok asztrális jelenségek.

Figyeljünk a meditációnkra és haladjunk tovább.

Mi a bölcsességet keressük és nem a látomásokat és a hangokat, vagy a félrevezető jelenségek világát.

Eredetileg a "Theosophy in New Zealand" című folyóiratban jelent meg.

Fordította: R.L.

Semmilyen öröm nem hasonlít a nagy ügyért hozott áldozat öröméhez.

A. Besant.

CSOPORTOS MEDITÁCIÓ

Teozófiai mozgalmunkon kívül és belül növekszik az igény a gondolat használatának kellő irányítása iránt. Elméletileg mindig azt tanítottuk, hogy a gondolat nagy erő és mindenkinek meg kell tanulnia használatát, de sokan úgy érezzük, nem eléggé alkalmaztuk a gyakorlatban ezt az erőt a köz szolgálatában és hogy itt az ideje, hogy csoportjaink többet kísérletezzenek e téren.

Napjainkban sürgős szükség van, hogy megváltozzanak a világ gondolat-áramlatai. Az elkülönülés gondolatai és érzései mély járatokat vájtak maguknak mindenfelé és megváltoztatásukhoz minden síkon erőfeszítésre van szükség. Mozgalmunk tagjai igen sokat tehetnének, hogy sietessék ezt a változást, ha az egyéni és csoportos meditációkban jóakaratot szórának szét a világban és az egység felismerését terjesztenék.

Az efajta munkánál a résztvevők száma, az összejövétel helye, a meditáció formája kevésbé fontos, mint az élet minősége amellyel kapcsolatba kerülnek és amelyet szétosztanak. Azok, akik komolyan akarják venni ezt a munkát, mindennapi életükben is készüljenek fel rá. Igyekezzenek természetüket harmónikusabbá tenni és jóakaratot érezni mindenki iránt, nemcsak amikor a körülmények kiváltják belőlük, hanem tudatos és szándékos előkészületként erre a munkára és hogy a világ szolgálatára legyenek. A jóakarot legyen igazi, mély, valódi és nem felvett magatartás. Íparkodnunk kell arra is, hogy másokban azokat a dolgokat erősítsük, amelyek jóindulatot váltanak ki belőlük, tanulmányozzuk a barátság nagy művészetét és ne várjunk méltánylást vagy viszonzást. Kerülnünk kell a szigorú kritikát és mindennemű rosszindulatú beszédet. A világnak egy nagy csapat olyan kóbor lovagra van szüksége, akik mindenütt, ahová csak eljutnak, a barátságot és a megértést fokozzák. Ha a világ népeit rá lehetne venni, hogy igazán barátságos érülettel viseltessenek egymás irányában, akkor viszonylag könnyű lesz létrehozni a politikai és gazdasági egyetértést.

A meditációs összejöveteleken egészen egyszerű formákat is lehet alkalmazni, vagy a csoport csöndben ülhet is együtt pár percig. A csoportos munkában azonban azt bizonyította a gyakorlat, hogy bizonyos irányítás egységesebbé teszi az erőfeszítéseket és így fokozza hatásukat.

Egészen egyszerű forma

Rövid, kellően megválasztott szöveg felolvasása után a csoport az egységre gondol - a csoport egységére, az ország többi teozófusával való egységre és az Ősi Bölcsesség fényére, amint az egész földet megvilágosítja.

Másik javasolt forma

Az alábbi körvonalak három részre oszlanak: a/ előkészület, b/ erőfeszítés arra, hogy elérjék az igazi egységet, c/ szétosztás, d/ a meditáció befejezése.

a) A tagok leülnek és felszólításra kényelembe helyezkednek, nyugodtan és könnyen lélegzetet vesznek néhányszor. Majd a vezető felolvas 2-3 mondatot, nem többet, valamilyen megfelelő könyvből, pl. a Csend hangjából, a Bhagavad Gitából, a Mester lábainál -ból, Tagore Gitandzsali -jából, stb. Ezt rövid hallgatás követi. A következő szünetek hosszát az határozza meg, hogy a csoport mennyire képes fenntartani őket.

A vezető most halkán és elég lassan mondja:

"Fizikai testem kényelmes... laza... nyugodt. /Szünet/

"Nyugtalan érzelmi testem csöndes, szelíd, boldog. /Szünet/

"Tevékeny elmém csöndes, mozdulatlan, derült. A legfelsőbb Én Békéjét tükrözi. /Szünet/

"Én vagyok a legfelsőbb Én. Ez az Én én vagyok. /hosszabb szünet/

b) Ezután a vezető a következőket mondja és minden mondat után szünetet tart:

"Képzeljük el, hogy mindenben az egy Élet van, a Legfelsőbb Én élete.

"Képzeljük el, hogy mindenki és minden nép egy az egy Életben.

"Képzeljük el, hogy békesség fogja össze és bölcsesség ihleti a világ vezetőit és uralkodóit.

c) A vezető így folytatja:

"Gondoljuk el, hogy a Legfelsőbb Én élete ráragyog csoportunkra - a házra, amelyben vagyunk - erre a városra, az egész országra, a környező országokra - és egységben és megértésben fogja össze az embereket és a nemzeteket.

(Itt a csoport gondolatainak speciális irányt kell szabni, pl. hogy küldjenek toleranciát és kölcsönös megértést ellenséges csoportosulásoknak vagy nemzeteknek, belátást a felelős helyeken levőknek; és mindenek fölött iparkodni kell, hogy a barátságot és a teremtő jóakaratot terjesszük és erősítsük mindenfelé. Betegeket ez alkalommal ne emlegetünk, mert e csoport célja most nem a gyógyítás.)

Ezután rövid hallgatás következik.

d) A vezető lassan mondja és mindegyik mondat után időt hagy a tagoknak, hogy véghezvigyék:

"Világosságot hozunk le értelmünkbe."

"Békét hozunk le érzelmeinkbe."

"Ragyogó egészséget hozunk le fizikai testünkbe."

Majd, de ez el is hagyható, mindnyájan halkán együtt mondják:

"Oh rejtett Élet, amely ott rezege sz minden atomban,

Oh rejtett Világosság, amely ott ragyog sz minden teremtményben,

Oh rejtett Szeretet, amely egységben mindent összefog sz,

Bár mindenki, aki magát véled egynek érzi,

Tudná, hogy ezért egy minden mással is."

Majd fel kell szólítani a tagokat, hogy kétszer-háromszor vegyenek lassan és könnyedén lélegzetet és egy előre megállapított jellel be kell fejezni az összejövetelt, illetve a meditációt.

ÓDA.

Irta: Dr. Huber Henrikné

Lelkem minden melegével látom bolygónk lombjait, lankáit, büszke hegyeit;
Lelkem minden melegével simogatom a pillangó parádés, cifra szárnyát, a katicabogár gömbölyű, pettyes hátát és a kolibri szívárványszínű tollait;

Lelkem minden melegével hallgatom a madarak trilláit, a szarvas bőgését, a kutya ugatását, az elefánt trombitálását, az egér cincogását;

Lelkem minden melegével lépkedek a puha nyári mező virágözönében; térdem alázatosan érinti a föld termékeny, porhanyós életágját Isten bélyegét hordozó szeretett testvéreim a biológiai lét lépcsőin az egyetlen sejt szépségétől az emberi kiteljesedésig -meleg csodálattal adózom nektek.

Fajtársaim! Sírva kérlek benneteket: védjük a gyengét, segítük őket, tiszteljük a lét fokozatait! Szeretet energiájával teremtsünk harmóniát a számunkra kijelölt bolygó szép világában!

MESÉK TEOZÓFUS SZEMMEL.

Irta: Dr. Huber Henrikné

"Nem mind arany, ami fénylik" szóval szeretném kezdeni. Azt mondjuk, olvassanak minél többet a gyerekek, klasszikus meséket, népmeséket. De ez valóban a tiszta szellemi fejlődést szolgálja-e?

Annyiban feltétlenül, hogy az igaz győz; a jó elnyeri jutalmát, a rossz a büntetését. Itt persze a jutalom és a büntetés csak másodlagos kérdés, a lényeg a jó és a rossz megítélésének kialakítása. A "hogyan" viszont teozófus szemmel nagyon sok kifogásolnivalót hordoz. Csak úgy röpködnek a levágott fejek. Még akkor is szörnyű ez, ha az igaztalanul levágottak visszakerülnek a helyükre. Nem így például a sárkányok fejei. A gyerek elsősorban nem a szimbólikus jelentést fogja ebben látni, hanem a nagyon is valóságos eljárást. Mennyivel szebbek lennének ezek a történetek, ha a jó és a rossz szellemi küzdelme során a rossz megjavulásához vezetne a végkifejlet. Nem horrornak tekinthető-e a kővé változtatás, vagy a legkisebb fiú elveszejtése a fivérek által? Sajnos ilyen értelemben kritikával kell tekintenünk a klasszikus nagy mesemondók műveinek többségét is. Gondoljunk a boszorkányra, aki felfalni készül Jancsit és Juliskát, s e célból ketrecren hízlalja őket. Ilyen történet való fejlődő, képlékeny gyermekek kezébe? Ennél az sem épületesebb mese, amikor a farkas felfalja a nagymamát és Piroskát, amely a bűnös hasfelmetszésével, a kövek bevarrásával és végül a kútba fulladással végződik. A legnagyobb baj az, hogy még a szülőnek sem áll módjában a helyes könyv kiválasztása, mert egy kötetben belül sokszor a szép és bájos mellett helyet kap a szörnyőtörténet is.

Mit lehetne tenni? Talán azt, hogy a könyvkiadás sematikája mellett helyet kapjanak tudatos válogatással összeállított művek is akár klasszikus, akár népmesei vonatkozásban. Természetesen a véres történetek nem zárhatók ki, ahogy a képernyőről, a videóról, úgy a nyomtatott irodalomból sem, mert az agresszivitás a jobb üzlet. De legalább lehetőség nyílna a tudatosan nevelő szülőknél hozzáfért a makulátlan irodalmi gyöngyszemek füzéréhez.

Aki minden lényt saját Énjében lát és saját Énjét minden lényben, az minden félelmét elveszíti.

Upanishád

Gondolj arra, hogy sohasem veszhetsz kárba egyetlen erőfeszítés sem és hogy az okkultista számára nincs múlt, jelen, jövő, hanem csak állandó örök jelen.

K.H.

RÉGI KÍNAI KÉPECSKÉK.

Irta: A.G.Vreede

Megjelent a St.Michael's News 1950.januári számában. Fordította: R.L.

Tsjvang gazdagsága.

Tsjvang nem volt nagyon gazdag ember. Kereskedő volt és sok szép dolgot árult. Néhányat ezek közül megtartott és a drágaságai közé tette. Felesége, Lien Huen, kit egész szívével szeretett, jónéhány évvel ezelőtt meghalt, gyermekei megházasodtak és az ország különböző városaiban átvették az üzletet.

Ő maga szép vidéki kertés házába húzódott vissza és ott élt kedvteléseivel és egy szolgálóházaspárral. Amikor nem meditált, vagy nem tanulmányozta a "Ji-Tsing"-et, vagy a Permutációk könyvét, minden figyelmét terjedelmes parkja fáinak és bokrainak szentelte. Teljes szívével csodálta a természet szépségét és beszélgetés közben sokszor így kiáltott fel: "Milyen gyönyörű ma ez a virágzó fa!", vagy "Milyen kedvesen mosolyog ma ez a kert!".

Nagyon tiszta és önmegtartóztató életet élt és ezáltal mindinkább érzékenyebbé vált a fák hangulata és a földi, meg a vízi dzsinek jelenléte, valamint a kis tündérhercegek és hercegnők jelenléte iránt, akik lassanként berendezték birtokán az ő kis tündér-udvartartásukat.

Verandáján ülve a reggeli napon, egyszerű reggelije után feltekintve a "Ji-Tsing"-ből, sokszor meghatódott ily sok szépség láttán. Kiment, hogy a gyönyörűség extázisában találkozzon a természettel és mivel ez sokszor megtörtént, lelke lassanként egyé vált az egész birtokkal.

Igy az összes dzsinek (manók) és tündérek az ő lelkében kezdtek élni. Amikor belső lényének egész erejével így gondolkozott, vagy azt mondotta, hogy "mily csodálatosan szép ma a birtokom!", érezhette ezeknek a láthatatlan lényeknek jelenlétét és megfigyelhette, amint a fák és bokrok szellemei meghajoltak előtte hálából az áldásért, amit rájuk árasztott. Tudata egyesült a parkjában lévő megszámlálhatatlan tudattal.

Azután csodálatos dolgok kezdtek történni. Ezek a tudatok nagyon figyelemreméltó módon és nagyon gyorsan fejlődtek; beszélni kezdtek és amint ő a kertben sétált, elhaladtában minden fa és bokor köszöntötte: "Jóreggelt,

közösségünk ura!", vagy "Légy szíves, adj nekem egy kicsit több vizet!", vagy "Áldottak a te kedvességed jelei!". Olyan volt, mintha egy növénykolostor apátjává lett volna, mintha a fák és bokrok dzsinjei és tünderei lelkének atyjává vált volna. Aurájában éltek és az ő aurája szeretetben és csodálatban fogja azokat össze.

Egy napon - egy csodálatosan harmónikus, tökéletes nyári napon - miközben verandáján ült térdén a Permutációk könyvével, hirtelen változást érzelt a birtokon. Egy felfoghatatlan édesség és kedvesség hatotta át a birtok kollektív lelkét, számára egészen új kedvesség, de amire a múltból mégis valahogy homályosan emlékezett. A legnagyobb fa, amelyik ezért a birtok főpolgárának tartotta magát, gyönyörű női alakot öltött teremtmény volt, ekkor elhagyta a fát - hozzá jött, meghajolt és ezt suttogta: "Uram, közösségünk királynője megérkezett, üdvözlését és szeretetét küldi neked, a mi kedves urunknak". A csodálat megakadályozta abban, hogy világosan megfigyelhesse, hogy mi is történt pontosan; felugrott, letette a Bölcsesség könyvét és gyorsan kertjébe sietett. "Hol van birtokom újonnan érkezett királynője?" kérdezte. De érzelmei megakadályozták abban, hogy hallja a választ.

Amint ősei és kedves elhunytjai táblácskái előtt elment észrevette, hogy felesége lelkének táblácskája kiesett a falból. Ez meglepte és amint megpróbálta visszahelyezni észrevette, hogy egy fa gyökere lökte ki azt a helyéből.

Mikor érzelmei lassanként lecsillapodtak és ismét egy kissé jobban egygyé vált kertjének polgáraival hallotta, hogy mindannyian énekelnek. A fák és a természetsellemek nagyon szépen tudnak énekelni.

Ezt énekelték: "Megérkezett a királynőnk! Isten hozta Királynőnket! Üdv Királynőnknek!". Amint a fák mellett elment, így szóltak hozzá: "Urunk, a te királynőd a mi királynőnk is, és eljött ma, hogy ezentúl mindig velünk éljen."

Tsjvang visszament verandájára, lehunyta szemét és belépett szívének csendes szentélyébe. Nagyon kedves, magasztos érzés vett rajta erőt, az az édes boldogság, amiben korábbi éveiben feleségével, Lien Huennel osztozott. "Lehetséges, hogy Lien Huen eljött hozzám?" suttogta. És az egész kert válaszolt rá: "Igen Urunk, Lien Huen eljött hozzád és hozzánk!". "Ti Tsang, a halál marcona istene elengedte őt és Kwan Yin azzal bízta meg, hogy feletted és felettünk lebegjen mindörökké."

Tsjvang ekkor szeretett felesége jelenlétét egész rendkívüli és meglepő módon kezdte érezni: lelke egygyévált kertjének lelkével és felesége lelke uralkodott a kert felett. Ők ketten így találkoztak a parkban élő összes teremtmények kollektív egységének élő szépségében.

Tsjvang lelke önkívületben repült felfelé és a létezésének azokban a szent birodalmaiban, amelyeket így elért, hallotta Omíto Fo-nak, a Szent Egynek hangját, Aki így szólt: "Tsjvang, az elkövetkező korszakokon át uralkodni fogsz szép kerted élő teremtményein, amíg azok elérték az emberi fokot és még azután is sokáig. És Lien Huen lesz a te shaktid és szívednek kincse."

Igy Tsjwang egész Khung Kwo, a hatalmas középső birodalom leggazdagabb embere lett.

..... a kis herceg hozzátette: Azonban a szem vak. A szívvel kell nézni. A lényeg a szemnek láthatatlan.

Antoine de Saint-Exupéry:

Változtasd a szomorúságot szeretet által örömmé.

Ha magad telve vagy boldogsággal, ragyogó öröm sugárzik mindenkire aki a közeledbe kerül és valóságos Nappá változol.

C.W. Leadbeater

Gondold meg mielőtt megszólalsz, hogy amit mondasz, az szebb-e mint a csend amit megtörsz.

Ősi jóga-útmutatás

A TEOZÓFIAI TÁRSULAT NEMZETKÖZI HÍREI

A T.T. 118-ik Nemzetközi Közgyűlése Adyarban

Mint minden évben, az elmúlt év december 26-31. között tartották meg az éves közgyűlést. Az alaptéma: "Az emberiség javára élni" volt. Természetesen Indiából voltak a legtöbben, több mint ezren, de ezen kívül még tizenöt másik országból is érkeztek küldöttek, így: Ausztráliából, Németországból, Angliából, Franciaországból, Braziliából, Japánból, Szingapurból, Mexikóból, Hollandiából, Spanyolországból, Pakisztánból, Új-Zélandból, Svájcban, Svédországból és az Egyesült Államokból. Mindenki a barátság és az igaz testvériség szellemében örült egymásnak.

Ez a közgyűlés volt egyúttal Annie Besant Indiába érkezése századik évfordulóját egész Indiában megünneplő események csúcspontja is, amelyen R. Venkataraman úr, India volt elnöke és B. Gopala Reddy úr, Uttar Pradesh állam korábbi kormányzója is beszélt. Radha Burnier elnök asszony mellett több más neves teozófus is elmondta gondolatait. Ezután különböző indiai nyelveken Annie Besantról szóló dalokat énekelt Mani Krishnaswamy neves énekesnő. Ezt még több megemlékezés és indiai táncbemutató is követte.

A közgyűlés főbb témái még az alábbiak voltak:

Dr.H.J.Arnika, a Poona-i Egyetem professzora: "Okkult kémia és a modern tudomány, közös alapok keresése."

Közös megbeszélés: "Ki segít a gyengéken?"

Hatvan perces filmbemutató: "Adyar: a Teozófiai Társulat otthona" címmel, amit itt Budapesten is bemutattunk május 8-án.

Az Adyarban évente két évfolyamon megtartott "Bölcsesség Iskolája" előadásain a január-márciusi félévben is több országból beiratkozott hallgatók vettek részt. A témák: "Az ezoterikus filozófia alapjai", "A teozófia kulcsa", "Az ember eredete és fejlődése".

Európában, a Naarden-i Nemzetközi Központban számos szemináriumot rendeznek neves előadókkal, így például a nálunk is ismert P.Krishna professzor az "Ön-átalakulás és szellemiség", Dr.Ravi Ravindra: "Krisztus jógája és a belső átalakulás", Shirley Nicholson: "Ósi bölcsesség - modern felismerés" témakörrel fog beszélni.

Francia és német nyelvterületen is lesznek szemináriumok, így például hozzánk viszonylag közel, az ausztriai Rohrbach-ban, augusztus 20-28 között: "Hozzájárulások az Ósi bölcsességhez" címmel.

A Nemzetközi T.T.-ban hét évenként van elnökválasztás, vagy újraválasztás. Most ilyen év van, ezért ezekben a hónapokban folyik a minden országos társulatra kiterjedő választás, amiben minden olyan társulati tagnak van szavazati joga, aki 1993.december 17-én kétéves teljes és folyamatos tagsággal rendelkezett. Tekintettel a sok országra, ahol társulat működik, ez eléggé hosszadalmas. Ez év június 20-a után hozzák nyilvánosságra az eredményt.

A MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT HÍREI

Itt nálunk folyik a munka és a program szerinti tagösszejövetelek két csoportban. A szerdai csoportban a teozófia alapjaival ismerkedünk, Annie Besant: "Az Ősi bölcsesség" című könyve alapján. A csütörtöki csoportban, némi jógázás és relaxáció után, a meditációval és módszereivel foglalkozunk.

Havonta egy alkalommal tartunk nyilvános előadást érdeklődők számára. Ez mellett egy "Vízöntő Klub" elnevezésű, főleg fiatalok részvételével rendezett sorozat is folyik havonta egy alkalommal, de több más helyre is van meghívás a teozófia iránt is érdeklődők részéről. Így például a "Fehér Lótusz" nevű egyesületben és Tatán a kultúrházban is volt alkalom számos érdeklődőnek a teozófiáról beszélni.

Ez év március 26-án és 27-én rendezték meg az Építők Szakszervezetének székházában az "Ezoterikus - Szellemtani Paratudományos Fórumot" közel kétezer résztvevővel ahol több, az országban és külföldön ezen témák területén működő szervezet és egyesület vett részt. Cél a kölcsönös ismerkedés és vélemények ismertetése volt. Dr.Liptay-Wagner András és csapata sikeresen szervezett és ilyen rendezvényeket a jövőben is szándékoznak csinálni. Reicher Lászlót is meghívták, hogy a teozófiát egy órás előadás keretében próbálja ismertetni. Romániából, az aradi társulati tagunk, Fiegel Erzsébet több barátját hozta magával, többek között a Román TV magyar tagozatának egyik riporternőjét is, aki Dr.Liptay-Wagner Andrással a fő szervezővel, Müller Péter íróval és Reicher Lászlóval készített riportot, és amit a bukaresti TV-ben magyarul, de román feliratozással adnak majd remélhetőleg képernyőre.

A teozófia alapjainak ismertetése során különösen hangsúlyozta a nemre, fajra, vallásra, nemzetiségre és minden más megkülönböztetésre való tekintet nélküli egyetemes testvériség tényét.Meghívták a Székelyföldre a teozófiáról előadást tartani.

Könyvkiadásunkban többen is rengeteget dolgozunk és az eddigi tizenhat kiadványunk után, most a napokban kerül végre, hosszas és nehéz munka után

Annie Besant: "Az Ősi bölcsesség" című könyve nyomdába és előreláthatóan május végén készen is lesz. Ez a 380 oldalas könyv lesz az első nagyobb terjedelmű, de teljesebb ismertetés.

Ez év május 8-án ismét megemlékezünk a Fehér Lótusz ünnepeken H.P.Blavatsky eltávozásáról a fizikai világból, amelyen a szokásos megemlékezés mellett, együtt nézzük meg az "Adyar: a T.T. otthona" című egy órás videót.

Jelenlegi munkaévünk is május folyamán fejeződik be és a nyári hónapokban egy-egy vasárnap délután, mindig 3 óraker találkozzunk szabad beszélgetés formájában, más-más kedves tagtársunknál. Először június 12-én Bolya Istvánéknál, július 17-én Dr.Tyrmauer Jánoséknál, az augusztus 14-i találkozóra még nincs meghívásunk, szeptember 14-én pedig előreláthatólag Zemplényi Máriaéknál találkozunk.

Végül pedig emberi számítás szerint október 1-én szombaton tartjuk a szokásos éves közgyűlésünket, a szokott délelőtti 10 órai kezdettel, hogy legyen időnk közös ügyeink és munkáink megbeszélésére.

Budapest, 1994.április 14.

Reicher László
M.T.T. elnök
Nemzetközi elnöki megbízott

Mohamed mondta:

*"Aki nem tud és nem tudja, hogy nem tud, az ostoba, azt hagyjátok.
Aki nem tud és tudja, hogy nem tud, az tudatlan, tanítsátok.
Aki tud és nem tudja, hogy tud, az alszik, ébresszétek fel.
Aki tud és tudja, hogy tud, az bölcs, azt kövessétek."*

GLOBALIS HŰSÉG FOGADALOM.

*Hűséget fogadok a földnek
És az életet adó egyetemes szellemnek
Egy és oszthatatlan bolygónak,
Amelyen mindannyian békében és igazságban
Részeseülünk.*

*Fogadom, hogy minden tőlem telhetőt megteszek,
a rám bízott életem ajándékának fenntartására;
hogy gondozzam és óvjam bolygónkat és légkörünket,
hogy megbecsüljem és tiszteljem mindem lakóját,
minden népét, állatot, a növényeket és erőforrásokat,
azért, hogy gyermekeinknek
és gyermekeink gyermekeinek
harmónikus és szeretetteljes
világörökséget alkossak.*

*Bármilyen néven is nevezzék,
hűséget fogadok az egyetemes szellemnek.
életemet a teremtés kiáradó folyamatával
összhangzóvá teszem;
hogy gondossággal növekedjek,
hogy integritásomból cselekedjek,
hogy másoknak az legyek
ami szeretném ha mások felém lennének.*

*Együtt,
vigyük mindennapi döntéseinkbe
e szívünkben lévő látomást,
táguló tudatunkon át
bolygónkba és azon túl.....*

Edna Reitz, 1988.

"The Quest" 1989 téli számának hátlapjáról

**A MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT KIADÁSÁBAN
AZ ALÁBBI MAGYAR NYELVŰ KÖNYVEK KAPHATÓK:**

1. ALCYONE:	A Mester lábainál.
2. A. BESANT:	A sors törvénye.
3. A. BESANT:	Az újraszületés törvénye.
4. A. BESANT:	Bevezetés a jógába.
5. A. BESANT:	Az Ősi Bölcsesség.
6. BHAGAVAD GITA	(Az isteni ének).
7. H.P. BLAVATSKY:	Gyakorlati okkultizmus.
8. H.P. BLAVATSKY:	A Csend Hangja.
9. H.P. BLAVATSKY:	Dzjan Könyve.(Kivonat a Titkos Tanítás -ból).
10. M. COLLINS:	Világosság az ösvényen.
11. HILD KÁROLYNÉ:	A Grál-misztérium ezoterikus jelentése.
12. C. JINARAJADASA:	Ami van és ami lesz.
13. C. JINARAJADASA:	Amit a teozófus hisz.
14. C.W. LEADBEATER:	A Csakrák. <i>(Előkészületben)</i>
15. J.G. PATTERSON:	A Létezés misztériumai.
16. Minden vallás egyesülése közös imáadásban.	
17. Teozófia és a Teozófiai Társulat.	
18. KAHLIL GIBRAN:	A próféta.

MAGYAR TEOZÓFIA TÁRSULAT
1065 BUDAPEST
VI. ,Bajcsy-Zsilinszky út 51. I. em. 5.
Telefon:153-4472

A TEOZÓFIA ÉS A TEOZÓFIAI TÁRSULAT

A Teozófiai Társulatot New Yorkban alapították 1875-ben és az indiai Madrasban vált testületté 1905-ben. Teljesen felekezet nélküli társulása olyan embereknek, akik az igazságot keresik, az általános testvériséget akarják előmozdítani, a toleranciát megvalósítani, az előítéleteket csökkenteni és a vallások, nemzetek és fajok lényegbeli egységét hangsúlyozni.

HÁRMAS CÉLJA:

- Első:** Megalkotni az emberiség egyetemes testvériségének egyik magvát nemzetiségi, vallási, társadalmi osztálybeli, nemi és faji megkülönböztetés nélkül.
- Második:** Támogatni a vallások, bölcseltek és tudományok összehasonlító tanulmányozását.
- Harmadik:** Kutatni a természet még fel nem ismert törvényeit és az emberben rejlő erőket.

A Teozófiai Társulat nem vallhatja kizárólag magáénak a teozófiát, a teozófia ellenben magáénak vallhatja a Teozófiai Társulatot.

A Teozófiai Társulat tagjai olyan tanulmányozó és kutató emberek, akik:

- vagy a világ valamelyik vallásához, vagy egyikhez sem tartoznak,
- a fent említett három cél elismerése révén egyesültek azért, hogy hogy rámutassanak a vallások közös eredetére és hogy összehozzanak jóakarató embereket, bármi legyen is a véleményük,
- együtt kívánják tanulmányozni a vallási és egyéb igazságokat és tanulmányaik eredményét másokkal is közölni óhajtják.

A kapocs, mely őket összetartja, nem egy közös vallás hirdetése, hanem az igazság keresése, valamint az egyetemes testvériségben való hit. Azt vallják, hogy az igazságot tanulás, megfontolás, tiszta élet, a magasztos eszmények iránti odaadás, cselekvés és szolgálat útján kell keresni. Az igazságot pedig olyan jutalomnak tartják, amelyre törekedni kell, mert az nem dogma, melyet tekintélyek kényszerítenek az emberre. Azt tartják, hogy a hit az egyéni tanulás vagy az egyéni intuíció eredménye kell hogy legyen, nem pedig megelőzője. Alapja pedig a tudás, ne mások állítása legyen. Toleranciájukat mindenkire, még a békétlenekre is kiterjesztik, és ezt nem mint előjogot, hanem mint kötelességet gyakorolják; a tudatlanságot meg akarják szüntetni, nem pedig büntetni. Minden vallásban az Isteni Bölcsesség részleges kifejezését látják, inkább a gyakorlást, mint a tértítést. Jelszavuk a béke, céljuk az igazság.